

ците. Те се били пржснали навред из двора и той едвам успял да ги събере около квачката. Но за да се не пржскат вече, вжрзал с конец всяко по отделно, а всичките за крака на квачката. После той пак влязъл в кжши и се запретнал да меси хляб. За да може веднага, след като замеси, да почне да бие маслото, той прикарал близу до ношовите и буталката с млякото. Меси мжжа, та кржста му пращи, обржща в ржцете си жилавото тесто като лека топка. Но в това време квачката изкрякала, пилците запискали. Скочил той да види какво става на двора, халосва се в буталката, премята я, и млякото се изляло. Излиза на двора и що да види? Един грамаден орел грабнал квачката и я понесъл кжм небето. С нея се издигнали и вжрзаните за крака ѝ пилета.

Попогледнал мжжа, потюхкал се, па отново се вжрнал в кжши. Но там друга пакост: влезли свинете и излапали всичкото тесто от ношовите. А и огня вече загаснал.

Вржща се жената, влиза в кжши и още от вратата пита:

— Де са квачката и пилците?

— Отнесе ги орела.

— Опечи ли хляба?

— Изядоха го свините.

— Ами маслото?

— Какво ти масло, аз катурнах млякото.

— Е хайде да вечеряме, па после ще видим, какво още си направил.

— Да вечеряме ли, — извикал отчаяно мжжа! — Та не видиш ли, че искрица огън няма в огнището. Нищо не сжм сготвил.

— Е, мжжо, харно си свжршил кжшната работа! И утре така я вжрши!